

Ei sunt ocrotitorii românilor din afara României. Nu au mormintele în țară, ci printre străini

Fie că fac parte din comunitățile de români din vecinătatea granițelor țării, fie că sunt plecați la muncă, la studii ori s-au stabilit definitiv în alte locuri decât țara lor natală, credincioșii ortodocși români se află în grija Bisericii pe toate meridianele globului pământesc.

„Românii din afara României” sunt numiți generic de Patriarhie, care le dedică Anul omagial 2021. La proclamarea acestui fapt, în prima zi din ianuarie, Patriarhul Daniel a prezentat icoana „Anului omagial al pastorației românilor din afara României” care îi înfățișează pe Sfinții de origine română Ioan Casian, Dionisie Exiguul și Ioan Iacob.

Patriarhul i-a ales pe acești sfinți ca ocrotitori spirituali ai diasporei românești pentru că au purtat aceeași cruce a trăirii printre străini, iar mormintele lor se află în afara României. Ei sunt în mod deosebit rugători pentru poporul român și ocrotitori ai românilor plecați printre străini, a subliniat Patriarhul Daniel.

Sfântul Ioan Casian are mormântul la Marsilia, în Franța. Sfântul Dionisie Exiguul, părintele erei creștine, este înmormântat undeva în Italia, nu se știe precis locul. Sfântul Ioan Iacob, numit și Noul Hozevit, are moaștele la Mănăstirea „Sfântul Gheorghe” din Hozeva, Israel.

„Toți sfinții români sunt ocrotitori ai românilor din afara României, dar am ales pentru această icoană trei cuvioși care au o istorie și o experiență deosebită”, a explicat Preafericirea Sa vorbind despre viețile celor trei.

Sf. Ioan Casian (28/29 februarie)

Sfântul Ioan Casian este „un părinte al Bisericii nedespărțite”, a spus Părintele Patriarh referindu-se la faptul că acest cuvios a trăit înainte de Marea Schismă (1054). S-a născut în părțile Casimcei din nordul Dobrogei (pe atunci, Sciția Mică) în jur de anul 360.

Cuviosul Ioan Casian a fost unul dintre reprezentanții cei mai de seamă ai literaturii și monahismului creștin din sec. IV și V. El este cinstit ca sfânt și de romano-catolici.

Cunoștea foarte bine limba latină, pentru că provenea din populația daco-romană din Dobrogea. Dar, în același timp, a cunoscut foarte bine și limba greacă. A călătorit în Egipt și în părțile Răsăritului și apoi s-a stabilit în Galia, Franța, și a întemeiat două mănăstiri la Marsilia. A elaborat mai multe scrieri duhovnicești, mai ales pentru monahi.

Sf. Dionisie Exiguul (01 septembrie)

„Dionisie Exiguul, un alt dobrogean, a trăit un secol mai târziu și a fost printre cei mai învățați oameni ai timpului său. A fost consilier pentru 10 papi la Roma, a organizat biblioteca Bisericii Romane și a cerut Papei Ioan, pe la anul 530, să nu se mai numere anii de la întemeierea Romei sau din timpul lui Dioclețian, ci de la Nașterea lui Hristos”, a amintit Patriarhul României.

„Acest român dobrogean cunoștea atât de bine limba greacă și limba latină, încât ținea în față un text în limba greacă și vorbea în latină sau invers, atât de repede și atât de cursiv traducea. Sfântul Dionisie Exiguul a fost un erudit, dar în același timp a fost și unul dintre cei mai postitori și nevoitori călugări”.

Deși era foarte învățat, cunoștea foarte bine științele vremii sale, Sfântul Dionisie era foarte smerit. Postea mult, se ruga mult, dar nu judeca pe nimeni, a menționat Patriarhul.

Și acest sfânt străromân este cinstit atât în Biserica Ortodoxă, cât și în cea Romano-Catolică.

El însuși s-a numit, din smerenie, Dionisie <Exiguul>. „Acest cuvânt a fost tradus drept <cel smerit>, dar el nu și-a spus sieși că este smerit, deoarece ar fi putut părea o mândrie a smereniei. <Exiguul> înseamnă în limba latină <cel neînsemnat, fără mare importanță>”.

Când Sfântul Sinod l-a trecut în rândul sfinților, i-a păstrat numele așa cum l-a dorit el, <Exiguul>.

Sf. Ioan Iacob (05 august)

În centrul icoanei Anului Omagial 2021 apare un sfânt care a trăit în secolul trecut. În această reprezentare el ține un pergament pe care scrie: „*Fii pribegi ai țării mele,/ Necăjiți printre străini,/ Nu uitați menirea voastră/ De români și de creștini*”.

„Prin acest îndemn, el îi cheamă pe toți românii care se află printre străini să nu-și piardă identitatea de neam și de credință”, a semnalat Patriarhul.

Sfântul Ioan Iacob de la Neamț s-a născut la 23 iulie 1913, în satul Crainiceni, județul Botoșani, primind la botez numele de Ilie. Rămas orfan de mic, a fost crescut de bunica sa Maria, iar mai apoi de unchiul său Alecu Iacob, care l-a ajutat să continue gimnaziul și liceul.

În anul 1933 a intrat în obștea Mănăstirii Neamț, condusă atunci de viitorul Patriarh

al României, Nicodim Munteanu, unde peste trei ani a fost călugărit cu numele Ioan.

Mai târziu a plecat în Țara Sfântă. A trăit mai întâi ca pustnic, iar după doi ani a intrat în Mănăstirea „Sfântul Sava”. În anul 1947 a fost hirotonit preot și instalat ca egumen al Schitului românesc „Sfântul Ioan Botezatorul” de pe Valea Iordanului, unde a rămas până în anul 1952.

Ultimii opt ani din viață i-a petrecut într-o peșteră greu accesibilă, numită *Sfânta Ana*, din apropierea Mănăstirii *Sfântul Gheorghe Hozevitul*. Acolo a murit la 5 august 1960, la vârsta de 47 de ani. La 20 de ani de la trecerea sa la cele vesnice, i-a fost deschis mormântul unde i s-a găsit trupul plin de mireasmă. Acesta a fost așezat spre închinare în biserica Mănăstirii „Sfântul Gheorghe Hozevitul”.

Foto credit: Ziarul Lumina / Luigi Ivanciu

— basilica.ro